

Sygn. akt I C 821/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Warzocha

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2015 roku w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki jawnej z siedzibą we W.

przeciwko A. W. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 821/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2014 r. (data wniesienia do sądu) **powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka jawna we W.**, wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, by pozwany A. W. (1) zapłacił na jego rzecz kwotę 16.218,61 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 20 grudnia 2014 r. do dnia zapłaty, wraz z kosztami sądowymi w tym kosztami zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 23 listopada 2012 roku pozwany A. W. (1) zawarł z (...) we W. umowę pożyczki numer (...). Wobec braku spłaty zadłużenia wierzytelność wynikająca z ww. opisanej umowy została sprzedana na rzecz powoda na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej w dniu 13 maja 2013r.

(...) postanowieniem z dnia 14 stycznia 2015 r. sygn. akt VI Nc – e (...) na podstawie art. 505^{((33))} § 1 kpc przekazał sprawę (...), jako Sądowi właściwości ogólnej pozwanego.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 listopada 2012 r. A. W. (1) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. umowę pożyczki numer (...).

Bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki – k. 15-17

W dniu 01 sierpnia 2012 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) we W. zawarła z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W. umowę o współpracy. Przedmiot umowy stanowiło nabywanie wierzytelności na przyszłość.

Bezsporne, nadto dowód: umowa o współpracy –k.21-22

Pismem z dnia 25 stycznia 2014 r. (...) Spółka akcyjna we W. wezwała A. W. (2) do zapłaty kwoty 14.510,54 zł. Jako podstawę żądania wskazała umowę pożyczki z dnia 23 listopada 2012 r. zawartą z (...).

Bezsporne, nadto dowód: wezwanie do zapłaty -k. 23-24

Sąd zważył, co następuje:

Pozwany, pomimo prawidłowego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawił się na nią, a nadto, pomimo zobowiązania do złożenia odpowiedzi na pozew, nie złożył jej. Wobec powyższego na podstawie art. 339 § 1 k.p.c. wydano wyrok zaoczny.

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na podstawie art. 339 § 2 k.p.c. Sąd uznał za budzące uzasadnione wątpliwości twierdzenia powoda co do okoliczności faktycznych przytoczonych w pozwie w zakresie nabycia przedmiotowej wierzytelności, w związku z tym dokonał ustaleń w zakresie zasadności ww. żądania powoda.

Zgodnie z treścią art. 720 §1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

W niniejszej sprawie fakt zawarcia umowy pożyczki i rzeczywistego udzielenia go pozwanemu A. W. (1) nie budzi żadnych wątpliwości Sądu. Umowa pożyczki została zawarta w formie pisemnej.

Tym niemniej w ocenie Sądu strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, by nabyła przedmiotową wierzytelność, do czego była zobowiązana zgodnie z art. 6 kc i 232 kpc. Zgodnie z treścią przepisów art. 232 k.p.c. i art. 6 k.p.c. in fine to strony mają obowiązek wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, ale nie ma takiego obowiązku. Jest to wyrazem zasady, iż to strony powinny być zainteresowane wynikiem postępowania oraz że to strony dysponują przedmiotem postępowania m.in. poprzez powoływanie i przedstawianie Sądowi wybranych przez siebie dowodów. W niniejszej sprawie pozwany całkowicie zignorował obowiązek nałożony przez cytowane przepisy. Samo zaprzeczenie okolicznościom dokonane przez stronę procesową wywołuje ten tylko skutek, że istotne dla rozstrzygnięcia sprawy stają się sporne i muszą być udowodnione. W razie ich nie udowodnienia sąd oceni je na niekorzyść strony, na której spoczywał ciężar dowodu, chyba że miał możliwość przekonać się o prawdziwości tych twierdzeń na innej podstawie (SN 28.04.1975 III CRN 26/75). Reguły dowodzenia, a więc rozkład ciężaru dowodu, określa przepis art. 6 k.c. Wynika z niego przedmiot i osoba, na której spoczywa ciężar udowodnienia faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.). Artykuł ten jednoznacznie stanowi, że ciężar udowodnienia faktów spoczywa na stronie, która wywodzi z tych faktów skutki prawne (...) Powódka nie podołała ww. obowiązkowi. Powodowa spółka nie załączyła do pozwu umowy przelewu wierzytelności, obejmującej wierzytelność, wynikającą z przedmiotowej umowy. Do pozwu została załączona jedynie: umowa pożyczki zawarta przez pozwanego z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. oraz umowa o współpracy, w której określono zasady nabywania wierzytelności na przyszłość. Jednakże umowa o współpracę została zawarta przez (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w W. z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością we W., natomiast wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego zostało przez Spółkę akcyjną (...). Z tych względów uzasadnione wątpliwości Sądu budzi komu przysługuje przedmiotowa wierzytelność. Wskazać należy, iż strona powodowa nie wykazała również wysokości wierzytelności, sposobu wyliczenia odsetek, jak również kwoty prowizji zapadłej.

Z uwagi na powyższe, zgłoszone przez powoda w niniejszym postępowaniu żądanie było w całości niezasadne. W tych okolicznościach Sąd oddalił powództwo.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...).